دریچه

محمد معتمدی قطعه‌ای برای جام جهانی نمی‌خواند

سرود تیم ملی روی هوا!

با وجود اینکه تنها کمتر از یک ماه به آغاز جام جهانی باقی مانده است، محمد معتمدی که به عنوان گزینه انتخابی اجرای سرود این رویداد معرفی شده بود، اعلام کرد سهمی در این ماجرا نخواهد داشت. در چنین شرایطی باید دید کارگروه حوزه فرهنگ، هنر و رسانه برای جام جهانی ۲۰۲۲ قطر چه اقدامی برای ساخت سرود انجام می‌دهد و شاید کلا از ساخت یک قطعه موسیقی برای بزرگترین رویداد فوتبالی جهان صرف نظر کند.

رویدادهایی چون جام جهانی به علت هیجان و جنبه مفرحی که دارند، همواره با موسیقی همراه بوده‌اند. موسیقی بخشی از فرهنگ فوتبالی به شمار می‌رود و آثار رسمی ساخته شده به سفارش فیفا برای هر دوره و البته آثار محلی، لشکر دوستداران فوتبال را با یکدیگر متحد می‌سازد. به طور مثال می‌توان به آهنگ «واکا واکا این بار برای آفریقا» از شکیرا هنرمند مشهور کلمبیایی برای جام جهانی ۲۰۱۰ اشاره کرد که به محبوبیتی خیره‌کننده در تمام جهان دست یافت.

در هر دوره از جام جهانی، هنرمندان موسیقی که دارای چهره‌ی بین‌المللی هستند برای اجرا در این رویداد جهانی دعوت شده و آثار موفق و مشهور خود را اجرا کرده و این‌گونه تماشاگران حاضر در استادیوم و البته بینندگانی که از طریق پخش زنده به تماشای مسابقات می‌پردازند را سرگرم می‌کنند و لحظات فرح‌بخشی را برای آنها رقم می‌زنند.

با این همه تیم ملی ایران در جام جهانی، حداقل در دوره‌های اخیر نتوانسته موسیقی کشورمان را به خوبی نمایندگی کند و آنچه به عنوان موسیقی ایرانی در قالب سرودهای رسمی و غیررسمی در این رویداد مهم ورزشی ارائه شده، معرف تمام و کمال بضاعت موسیقایی کشورمان نبوده است.

این در حالی است که جام جهانی همواره بستر مناسبی برای معرفی قطعات مشهور خواننده‌های شناخته شده جهان بوده و رقابت بر سر اجرای قطعات مراسم افتتاحیه هم بسیار داغ دنبال شده است. ضمن اینکه اجرا در چنین رویدادهایی حتی برای بزرگان موسیقی و چهره‌های سرشناس هم یک دستاورد به شمار می‌رود.

با چنین مختصاتی و در شرایطی که فقط ۱۹ روز به آغاز جام جهانی فوتبال باقی است، علاوه بر اینکه خیلی دیر برای ساخت سرود تیم ملی ایران در جام جهانی اقدام شد، حواشی و مشکلاتی را نیز به لحاظ انتخاب خواننده به همراه داشت.

جریان از این قرار بوده که ششم آبان ماه فرهاد ولنجان، مسئول کارگروهی که در حوزه فرهنگ، هنر و رسانه برای جام جهانی ۲۰۲۲ قطر در نظر گرفته شده، طی گفت‌وگویی اعلام کرده هنوز سرود نهایی انتخاب نشده است، اما فردای همان روز (هفتم آبان ماه)، برخی از رسانه‌های رسمی طی گفت‌وگویی با غلامحسین زمان‌آبادی، مشاور فرهنگی فدراسیون فوتبال کشور اعلام کردند محمد معتمدی از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به عنوان خواننده سرود جام جهانی انتخاب شده است؛ خبری که البته در همان زمان نیز در پی پیگیری‌ها با تأیید و تکذیب‌هایی همراه بود.

حالا محمد معتمدی، خواننده‌ای که به عنوان اجراکننده سرود تیم ملی ایران در جام جهانی از او نام برده می‌شد، با انتشار مطلبی در فضای مجازی، رسما خبر ساخت قطعه‌ای جدید را رد کرد و نوشت که مطلع شده به عنوان خواننده رسمی تیم ملی انتخاب شده است ولی در این شرایط لبش به صحبت کردن هم باز نمی‌شود چه برسد به آواز خواندن.

او همچنین عنوان کرده است کلیه فعالیت‌های حرفه‌ای خود را تعطیل کرده و منظور از به کار بردن لفظ خواننده رسمی تیم ملی را نمی‌داند چون تاکنون در هیچ نهاد و ارگانی نه رسمی بوده و نه قراردادی.

معتمدی در عین حال چنین آورده است: «حدسم این است که قطعه‌ای که چند ماه پیش و قبل از ناآرامی‌ها به همت یکی از دوستان آهنگ‌سازم تولید شده، از میان دیگر آثار تولیدشده برای همراهی تیم ملی انتخاب شده است. در این سال‌ها که جوانی‌ام را برای هنر و موسیقی گذاشتم فراز و نشیب‌های زیاد و کم‌لطفی‌های مختلف و متفاوتی دیدم اما اقرار می‌کنم اینکه خواندن برای تیم ملی فوتبال کشورم جرم باشد، مرحله جدیدی از فرآیند تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران است که تا امروز قفل بود! موسیقی...! عجب حرفه بدی...»

خاطره‌بازی غم‌انگیز و غریبانه دوبلورهای قدیمی در مراسم تشییع جلال مقامی

خداحافظی با والامقام دوبله

همدلی| پیکر جلال مقامی روز یکشنبه هشتم آبان ماه در حالی به سمت خانه ابدی‌اش بدرقه شد که تمامی دوستانش با اشک و بغض در سوگش سخن گفتند. او روز پنجشنبه پنجم آبان ماه بر اثر ایست قلبی چشم از جهان فرو بست.

در مراسم تشییع پیکر این هنرمند که البته جمعیت در حد انتظار هم نبود، افرادی همچون ناصر ممدوح، ابوالحسن تهامی‌نژاد، محمود قنبری، منوچهر والی‌زاده، شهروز ملک آرایی، جواد پزشکیان، جلیل فرجاد، علی همت مومیوند، منوچهر زنده‌دل، افشین زی‌نوری، اردشیر منظم و فرزاد حسنی به عنوان مجری مراسم حضور داشتند.

ابولحسن تهامی‌نژاد از دوبلورهای باسابقه کشورمان در این مراسم با اشاره به پیکر جلال مقامی که پیش از خاکسپاری به خانه هنرمندان منتقل شده بود، خطاب به حاضران گفت: این پیکر جلال مقامی است. پایان یک سفر پرحادثه شصت و اندی ساله در جاده پر پیچ و خم هنر.

رسم تلخ زمانه

تهامی‌نژاد سپس آهنگ «رسم زمونه» از رسول نجفیان را با چشمانی گریان خواند و خطاب به جلال مقامی گفت: یادت می‌آید وقتی همدیگر را دیدیم، سال ۱۳۳۸ بود. قرار بود در نمایش بازی کنیم. تو با هوشنگ بهشتی پشت صحنه آمدی. جوانی سفید، مو بور و بلند قد دبیرستانی بودی که گفتی دوبله هم می‌کنی. من ۲۱ ساله بودم و تو ۱۸ ساله.

هر دو نقش‌های کوچک می‌گفتیم. یادت است چقدر در اتاق انتظار می‌خندیدیم آنقدر که ضبط خراب می‌شد و با اخم و تخم ساکت‌مان می‌کردند.

او ادامه داد: با کار کردن کنار هم رفقای جون جونی شدیم. کنار هم آپارتمان گرفتیم و در ازدواج اولم شاهد عقدم بودی. با هم کوهنوردی می‌رفتیم. با هم در استودیوهای مختلف کار کردیم؛ بیشتر از همه در استودیو دماوند. تو یکی از ستاره‌های دوبله شدی و «شکوه علفزار» را حرف زدی.

صدای تو در همه خانه‌های ایران بود. مردم دانستنی‌ها را از «دیدنی‌ها»ی تو یاد می‌گرفتند.

سریال «شرلوک هولمز» را دوبله کردی با صدایی که انگار از پوست بازیگر خارج می‌شد. لیاقت داشتی که از تو ده‌ها فیلم بسازند اما فقط یکی ساختند. از تو خواستند برای فیلم صامت لورل هاردی دیالوگ اختراع کنی و فیلم صامت را به ناطق تبدیل کردی. بعد مدیر دوبلاژ شدی و خیلی از فیلم‌هایی که مدیر دوبلاژش بودی مورد تأیید تماشاگر قرار گرفت. چند سال در خدمت هنر بودی؟ بیش از شصت سال و حالا تصمیم گرفتی پیش دوستان؛ پیش چنگیز، پیش حسن، پیش رفعت همسر نابغه هنرمندت بروی. به همه‌شان سلام برسان. ان‌شاءالله من هم به زودی به شما ملحق شوم.

محمود قنبری، دیگر دوبلور قدیمی کشورمان نیز در مراسم تشییع پیکر جلال مقامی چنین گفت: جلال هم پر کشید. استاد جلال مقامی، والامقام دوبله پس از تحمل مدتی بیماری و پذیرش انزوا، روی در نقاب خاک کشید. گوینده، مدیر دوبلاژ و مجری محبوب و خوش صدا. هنرهایی که از درون و برونش می‌جوشید. سه سال گذشته داس مرگ مزرعه پربار پیشکسوتان ما را درو کرد و آخرینش جلال. جلال از سال ۱۳۳۸ وارد دوبله شد، زمانی که هنر دوبله بر صنعتش غالب شده بود. تمامی هوش و حواس خودش را عاشقانه برای حرفه‌ای که انتخاب کرده بود به کار گرفت. او در ادامه خاطرنشان کرد: بر پرده سینما، صدایش درخشید و مورد قبول مخاطبان واقع شد.

کمتر گوینده‌ای وجود دارد که ظرف یکی، دو سال به این موفقیت برسد. جای تأسف است که باید اسم همکاران قدیمی خود را با واژه مرحوم همراه کنم. جلال جای هنرمندان بزرگی همچون رابین ویلیامز و راجندرا کومار حرف زد. در فیلم‌های فارسی زیادی هم گویندگی کرد. انیمیشن «شیرشاه» هم از دیگر کار های اوست که مورد توجه واقع شد.

در دهه ۶۰ با برنامه «دیدنی‌ها» حدود ۱۰ سال به طور هفتگی به روی آنتن می‌رفت. این‌ها بخش کوچکی از کارهایش بود که فکر کردم برای نسل جوان دوبله جذاب و برای بزرگترها تجدید خاطره باشد. در سال‌های اخیر به دلیل بیماری، صدایش صلابت خودش را از دست داده بود و کمتر حرف می‌زد. این‌ها رفتند، ما هم می‌رویم و تنها صداست که می‌ماند.

ناصر ممدوح دوبلور باسابقه و بازیگر هم در مراسم تشییع دوست و همکارش گفت: جلال مقامی مظلوم زیست و مظلوم رفت. از فقدان او بسیار متأثرم و حرف زدن برایم مشکل است.

آقای قنبری و تهامی‌نژاد به خوبی مطالب را بیان کردند. خدمت دوستان و خانواده‌اش به ویژه خواهرزاده‌اش خانم شراره حضرتی که برایش زحمت کشید تسلیت می‌گویم. دیر یا زود بزرگان‌مان خواهند رفت؛ چه بسا دفعه بعد نوبت من باشد البته من بزرگ نیستم؛ من کوچک شما هستم.

خاطره‌بازی منوچهر والی‌زاده با جلال مقامی

منوچهر والی‌زاده از قدیمی‌های عرصه دوبلاژ هم گفت: حرف زدن در این روز بعد از سخنان شیرین آقای تهامی و قنبری مشکل است. فقط دلم برای یک چیز تنگ می‌شود. همیشه سر کار که بودیم، جلال عزیز وقتی مدیر دوبلاژی می‌کرد و من برایش برخی فیلم‌ها را حرف می‌زدم؛ وقتی دیر می‌کردم صدا می‌زد پسرم بیا دیگر! متأسفانه پدرم رفت به همین راحتی. چقدر زود به زود امسال همکاران‌مان درجه یک‌مان را از دست دادیم. اصلا فکرش را نمی‌کردم. هنرنمایی جلال در دو فیلم «دکتر ژیواگو» و «طلای مکنا» را هیچ‌وقت یادم نمی‌رود. در هر دو فیلم، «عمر شریف» در دو نقش متفاوت بازی کرد و جلال مقامی با هنرنمایی خودش و با صدای شیرین، گرم و رسایش جای این دو نقش با صداهای مختلف حرف زد.

او ادامه داد: هیچ‌گاه فراموش نمی‌کنم. جلال مقامی را خیلی زود از دست دادیم. من پدرم را از دست دادم. به جلال می‌گفتم من از تو بزرگ‌تر هستم، چرا به من می‌گویی پسرم؟ می‌گفت همه اهالی دوبله بچه‌های من هستند. آنقدر خوب و خوش رفتار بود که هرچه بگویم کم گفته‌ام. از طرف جلال به شما می‌گویم همه شما را دوست داریم. ان‌شاءالله همه کسانی که تازه به این رشته آمده‌اند، بدانند کسانی در این رشته بودند که زحمت کشیدند این حرفه را نگه دارند. شما هم سعی کنید این حرفه را خوب نگه دارید. در این سال‌ها همکاران بسیار خوب‌مان از دست رفتند و بعد هم کرونا بین بچه‌ها فاصله انداخت. بچه‌هایی که تازه آمدند آرزوی این را داشتند که در کنار جلال نقش بگویند ولی نشد. با جلال خداحافظی نمی‌کنم چون صدایش همیشه هست.

امید به بازماندگان دوبله

شراره حضرتی دوبلور و خواهرزاده جلال مقامی هم در سوگ از دست دادن دایی خود چنین بیان کرد: می‌دانم همه شما بسیار دوستش داشتید چون او هم همه را بسیار دوست داشت. ما به عشق صداهای شما عاشق دوبله شدیم و وارد این حرفه شدیم. خوش به سعادت‌مان که دورانی را با شما گذرانیدم و شاگردی‌تان را کردیم و بدا به حال‌مان که در این سال‌ها شاهد از دست رفتن اساتیدمان بودیم. آنقدر ذهنم درگیر خاطراتم از دوران کودکی با دایی‌ام بود که نتوانستم متنی بنویسم. دایی جلال برای من فقط دایی نبود. ما در سن کم پدرمان را از دست دادیم. دایی جلال پدر دوم من بود و هیچ‌گاه اجازه نداد کم و کسری داشته باشیم. از طرف دخترشان مرجان از همه تشکر می‌کنم. او نتوانست سفر کند و به ایران بیاید. آقای قنبری، آقای تهامی‌نژاد، آقای ممدوح و آقای والی‌زاده؛ ما امیدمان به شماست. امیدوارم سایه‌تان بالای سر ما میان‌سالان دوبله باشد. امیدوارم باشید و ما همچنان از شما بیاموزیم.

در ادامه مراسم محمدمهدی عسگرپور مدیر عامل خانه هنرمندان در سخنانی کوتاه درباره جلال مقامی گفت: او چند نسل را با آثار خود آشنا کرد. کارنامه درخشانی را شکل داد که راز ماندگاری یک هنرمند بزرگ است. اخلاق نیکوی او قابل توجه بود. در رادیو صدایش را می‌شنیدم؛ دیدم که چقدر قدر کلمات را می‌داند و چقدر بی‌توقع است؛ این چیزی است که معجونی از فرد می‌سازد که او را مانا می‌کند، هنرمندی که برای همیشه خواهد بود. جای بسیاری از این استادان به این سادگی پر نمی‌شود.

چنانکه ایسنا نوشت در پایان این مراسم پیکر جلال مقامی با همراهی نزدیکان و همکارانش برای خاکسپاری در قطعه هنرمندان بهشت زهرای تهران بدرقه شد. پیکر جلال مقامی در نهایت در طبقه فوقانی مزار مهرداد عشقیان مجری و گوینده رادیو و در جوار مزار امین تارخ بازیگر به خاک سپرده شد. همچنین سه‌شنبه دهم آبان ماه از ساعت ۱۳ تا ۱۴:۳۰ مراسم یادبود زنده‌یاد جلال مقامی در مسجد جامع شهرک غرب برگزار خواهد شد.

گلایه‌های کارگردان انیمیشن «لوپتو» از شرایط دشوار اکران

فیلترینگ، تبلیغ فیلم را سخت کرده است

کارگردان انیمیشن «لوپتو» که قرار است تا چند روز دیگر روی پرده سینماها برود، تأکید کرد با توجه به شرایط اینترنت و فیلترینگ فضاهایی که امکان معرفی فیلم را داشتند، تبلیغ برای فیلم خیلی سخت شده است.

انیمیشن «لوپتو» قرار است از چهارشنبه ۱۱ آبان‌ماه در سینماهای کشور اکران شود. عباس عسگری کارگردان کرمانی این فیلم بیان کرد: تولید این انیمیشن سال ۱۳۹۵ آغاز و سه سال بعد هم تمام شد. قرار بود این فیلم را مهرماه ۹۸ اکران کنیم که همزمان با یک سری اتفاق‌ها و بعد هم شیوع کرونا، کلاً ماجرا منتفی شد تا رسیدیم به امسال که بنا داشتیم از مهرماه ۱۴۰۱ فیلم را اکران کنیم ولی باز هم به حوادث اجتماعی اخیر برخورد کردیم. با این حال قرار است از چند روز دیگر یعنی ۱۱ آبان ماه، فیلم اکران شود.

او درباره اینکه چه پیش‌بینی‌ای از حضور مخاطب در سینماها دارد، گفت: پیش‌بینی خیلی سخت است و نمی‌دانم آیا مردم تمایل دارند در شرایط فعلی به سینما بیایند یا خیر. شاید خانواده‌ها حوصله و رغبتی نداشته باشند که با بچه‌های خود به سینما بیایند اما شاید هم اگر مدارس همراهی کنند اتفاق خوبی بیفتد، به همین دلیل نمی‌دانم چه شرایطی پیش خواهد آمد اما امیدوارم به خوبی پیش برود. در کرمان هم چون اکران این دست فیلم‌ها کم‌تر اتفاق می‌افتد، فکر می‌کنم با معرفی و تبلیغ استقبال خوبی داشته باشیم چرا که شاید در قالب یک تفریح خانوادگی برای مردم جالب باشد که انیمیشن را در سینما تماشا کنند.

او ادامه داد: یک مسئله مهم این است که تبلیغات با توجه به شرایط اینترنت و فیلترینگ خیلی سخت خواهد بود. البته تیزرهایی به تلویزیون داده شده و قرار است از چند روز آینده شبکه پویا و احتمالا شبکه‌های دیگر آن را پخش کنند.

عسگری با اشاره به اینکه انیمیشن «لوپتو» اولین فیلم بلند سینمایی اوست، گفت: پیش‌تر برای تلویزیون و در حوزه فیلم کوتاه فیلم‌هایی را ساخته بودم که همگی در حوزه انیمیشن بودند. در واقع از سال ۱۳۸۴ که کارم را آغاز کردم در همین حوزه انیمیشن بود. برای ساخت «لوپتو» هم تلاش کردیم فیلم به لحاظ کیفی قابل قبول باشد. ضمن اینکه از المان‌های ایرانی مثل زبان، مکان، مباحث اعتقادی و حتی اسامی کاراکترها برخوردار است که می‌تواند باعث جذابیت شود.

این کارگردان همچنین درباره پروژه جدیدش گفت که در حال کار روی چند سیناپس و فیلمنامه است و البته ساخت یک فیلم جدید، به نتیجه اکران «لوپتو» هم بستگی دارد.

رویداد

نقاشی موندریان ۷۵ سال وارونه آویزان شده است!

یک مورخ هنر دریافت نقاشی انتزاعی «پیت موندریان» هنرمند هلندی از زمانی که ۷۵ سال پیش برای اولین بار به نمایش درآمد، در موزه‌های مختلف به شکل اشتباه آویزان شده اما هشدار داده است اگر اکنون جهت آن را تغییر دهند، ممکن است متلاشی شود.با وجود این کشف، این اثر همچنان به روشی اشتباه نمایش داده می‌شود تا از آسیب دیدن آن جلوگیری شود. «شهر نیویورک» که سال ۱۹۴۱ به وجود آمد، یک شبکه درهم پیچیده از نوارچسب‌های قرمز، زرد، سیاه و آبی است که اولین بار سال ۱۹۴۵ در موزه «موما» نیویورک به نمایش گذاشته شد و حالا در مجموعه هنری ایالت فدرال نوردراین آلمان قرار دارد.شکلی که تصویر در حال حاضر آویزان شده، خطوط رنگارنگ را نشان می‌دهد که در پایین به هم نزدیک می‌شوند و شکلی بسیار ساده از یک خط افق را نشان می‌دهد؛ با این حال، وقتی «سوزان مایربوزر» اوایل امسال شروع به تحقیق درباره هنرمند آوانگارد هلندی کرد تا نمایش جدیدی از آثار او برگزار شود، متوجه شد که این اثر باید برعکس باشد!مایربوزر گفت: «ضخیم شدن شبکه باید در بالا باشد، مانند یک آسمان تاریک. زمانی که این موضوع را با متصدیان دیگر مطرح کردم متوجه شدیم که بسیار بدیهی است. من کاملاً مطمئن هستم که این شیوه نمایش اشتباه است».شاخص‌های زیادی وجود دارد که نشان دهنده آویزان شدن نادرست این تابلو هستند. یک نقاشی رنگ روغن با همین نام و اندازه در مرکز «پمپیدو» در پاریس به نمایش گذاشته شده است که ضخیم شدن خطوط را در قسمت بالا دارد.عکسی از استودیوی موندریان که چند روز پس از مرگ این هنرمند گرفته شد و در مجله سبک زندگی آمریکایی «Town and Country» در ژوئن ۱۹۴۴ منتشر شد، همان تصویر را نشان می‌دهد که روی سه‌پایه قرار دارد.مایر بوزر گفت که احتمالاً موندریان در شروع کار این تابلو در سمت راست و بالای کادر یک خط قرار داده و سپس کارش را به سمت پایین ادامه داده است. این نشان می‌دهد که چرا تعدادی از خطوط زرد چند میلی‌متر مانده به پایین کادر متوقف می‌شوند.حال این اشتباه چگونه رخ داده است؟ آیا کسی که اولین بار اثر را از جعبه آن خارج کرده اشتباه کرده است؟ بخشی از مشکل این است که بر خلاف بسیاری از کارهای قبلی موندریان، «شهر نیویورک» امضای هنرمند را ندارد، احتمالاً به این دلیل که آن را تمام شده نمی‌دانست، به همین دلیل نمی‌توان جهت درست آن را تشخیص داد.

با وجود تمام شواهدی که نشان می‌دهد این اثر در حال حاضر وارونه نمایش داده می‌شود، اثر به همان شکلی که ۷۵ سال آویزان بوده نشان داده خواهد شد.مایر بوزر در این باره گفت: «نوارچسب‌ها در حال حاضر به شدت شل شده و به یک نخ آویزانند. اگر الان بخواهید تابلو را وارونه کنید، نیروی گرانش آن‌ها را به سمت دیگری خواهد کشید و احتمال کنده شدن آن‌ها وجود دارد».

رویا افشار بهترین بازیگر جشنواره‌ای با یاد آرتور رمبو

«مامان» در جشنواره رمبوهای سینما جایزه بهترین بازیگر و جایزه بهترین بازیگر مکمل را دریافت کرد. به نقل از روابط‌عمومی فیلم، در چهارمین دوره این جشنواره که از ۲۶ تا ۳۰ مهر در کشور فرانسه برگزار شد، فیلم «مامان» به کارگردانی آرش انیسی و تهیه‌کنندگی مجید برزگر، جوایز بهترین بازیگر را برای رویا افشار و جایزه بهترین بازیگر مکمل را برای عرفان ابراهیمی به ارمغان آورد.مسئولان این رویداد سینمایی در فرایند انتخاب فیلم، «مامان» را یادآور فیلم‌های بزرگ اجتماعی سینمای ایتالیا و نقش آفرینی رویا افشار را یادآور بازی‌های «آنا مانیانی» دانستند و در نهایت، هیأت داوران به ریاست ماریا ده مدیروش (بازیگر پرتغالی فیلم‌هایی چون «هنری و جون»، «ملاقات با ونوس»، «قصه دوزاری» و «پازولینی» که در مقام کارگردان نیز در سال ۲۰۰۰ با فیلم «ناخدایان آوریل» در کن حضور یافت) و با عضویت دومینیک پینون (بازیگر فرانسوی)، میشل کوللری (مستندساز)، بهیج حجیج (کارگردان و فیلمنامه‌نویس لبنانی)، الیویه شارنو (نمایشنامه‌نویس و کارگردان تئاتر فرانسوی)، آن ژیزل گلاس (بازیگر فرانسوی)، حمادی غیروم (دبیر جشنواره مراکشی) و آلن شن (کارگردان پویانمایی) بر این نظر صحه گذاشتند.این جشنواره که به دست گروهی از سینماگران مستقل با هدف کشف فیلم‌هایی کمتر دیده‌شده و ساخته فیلمسازانی با استعداد و تصویرپرداز، راه‌اندازی شده، به اسم آرتور رمبو، شاعر عصیانگر فرانسوی، نامگذاری شده و با دو شعار «چه می‌توانم بگویم؟ من به شکلی وحشتناک، آزادی را ستایشگرم.» (از آرتور رمبو) و «هنر کنش مقاومت است.» (از ژیل دولوز) فعالیت کرده است.تا کنون، «مامان» در جشنواره‌هایی چون گوآ (بخش مسابقه فیلم‌های اول)، چنای و ولز (نامزد بهترین فیلم خارجی زبان) حضور داشته است.

سازمان آگهی‌ها روزنامه همدلی ۰۲۱۶۶۹۸۱۲۷۱ ۰۹۱۲۶۸۷۰۱۹۱